ÚŘEDNÍ LIST
REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

I. DÍL
NAŘIZOVACÍ

REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA III, KARMELITSKÁ 6

Telefony: 415-26, 415-65, prodejny jednotlivých výtisků 414-41, 415-15. - Vychází podle potřeby.

Částka 60. V Praze dne 25. dubna 1947. Cena Kčs 2·—.

OBSAH:

(406.—411.) 406. Vyhláška ministra financí, **kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o platebním styku mezi republikou Československou a republikou Tureckou.**

407. Vyhláška ministra průmyslu **o sloučení „Českomoravské-Kolben-Daněk, národního podniku" a „Ignis, závodů na výrobu průmyslových pecí, národního podniku".**

408. Vyhláška ministra techniky, **kterou se vydávají pokyny a směrnice pro navrhování a provádění staveb.**

409. Vyhláška ministra techniky, **kterou se vydávají podrobné pokyny o upravovacích náčrtech.**

410. Vyhláška ministra techniky, **kterou se vydávají směrnice o přechodné výpomoci stavebním úřadům.**

411. Vyhláška nejvyššího úřadu cenového **o cenách mléka pro děti do 6 let a pro těhotné ženy.**

406.

Vyhláška
ministra financí

ze dne 21. dubna 1947,

kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o platebním styku mezi republikou Československou a republikou Tureckou.

Podle § 27, odst. 6 zákona ze dne 11. dubna 1946, č. 92 Sb., o vázaném devisovém hospodářství (devisový zákon), vyhlašuji připojené opatření Národní banky Československé ze dne 28. února 1947.

Ministr financí:

Dr. Dolanský v. r.

Opatření

Národní banky Československé

o platebním styku mezi republikou Československou a republikou Tureckou.

Provádějíc platební dohodu mezi republikou Československou a republikou Tureckou, sjednanou mezi vládou republiky Československé a vládou republiky Turecké dne 5. prosince 1946, stanoví Národní banka Československá podle § 11, odst. 2 devisového zákona toto:

Čl. 1.

(1) Platy z republiky Československé do republiky Turecké za turecké zboží, dovezené nebo určené k dovozu do Československa, jakož i každé jiné platy z Československa do Turecka, s výjimkou platů uvedených v článku 2, lze konati v korunách československých ve prospěch bezúročného účtu Ústřední banky republiky Turecké, vedeného v korunách československých u Národní banky Československé.

(2) Platy z republiky Turecké do republiky Československé za československé zboží, dovezené nebo určené k dovozu do Turecka, jakož i každé jiné platy z Turecka do Československa, s výjimkou platů uvedených v článku 2, lze konati prostřednictvím Ústřední banky republiky Turecké, která je provede ze svého účtu uvedeného v odstavci 1.

Čl. 2.

Ustanovení článku 1 neplatí pro platy určené k vyrovnávání závazků vzniklých z obchodů uzavřených před 15. prosincem 1946. Způsob úhrady těchto závazků určí v jednotlivých případech příslušné povolovací místo země dlužníka.

Čl. 3.

(1) Pro platy podle tohoto opatření platí obecné devisové předpisy.

(2) Pro úhrady do Turecka a pro likvidaci úhrad z Turecka platí podmínky Národní banky Československé pro nákup a prodej cizozemských platidel a pro provádění úhrad do ciziny a z ciziny.

Čl. 4.

Tato úprava platebního styku mezi republikou Československou a republikou Tureckou platí od 15. prosince 1946.

V Praze dne 28. února 1947.

Národní banka Československá

Dr. Nebesář v. r.

Dr. Chmela v. r. Oliva v. r.

407.

Vyhláška
ministra průmyslu
ze dne 30. prosince 1946

o sloučení „Českomoravské-Kolben-Daněk, národního podniku" a „Ignis, závodů na výrobu průmyslových pecí, národního podniku".

A. Na základě §§ 1 a 17 vládního nařízení ze dne 15. ledna 1946, č. 6 Sb., kterým se vydává statut národních podniků průmyslových, převádí Československý stát ku dni 1. ledna 1947 z majetkových podstat znárodněných podniků na „Českomoravskou-Kolben-Daněk, národní podnik" tyto majetkové kusy, majetkové soubory a práva:

1. majetkovou podstatu podniku F. Pánek, se sídlem v Modřanech, v rozsahu jeho znárodnění;

2. majetkovou podstatu podniku Sideron, výroba drátěného zboží, společnost s r. o. v Modřanech, v rozsahu jeho znárodnění.

B. „Českomoravská-Kolben-Daněk, národní podnik" vstupuje dnem 1. ledna 1947 v práva a závazky, vzniklé provozováním znárodněného podniku, uvedeného v odstavci A/1, po jeho včlenění do „Ignisu, závodů na výrobu průmyslových pecí, národního podniku"; týmž dnem vstupuje „Českomoravská-Kolben-Daněk, národní podnik" též v závazky znárodněného podniku, uvedeného v odstavci A/2.

C. Součástí majetkové podstaty, kterou „Českomoravská-Kolben-Daněk, národní podnik" přejímá ku dni 1. ledna 1947 a jejíž čistá hodnota tvoří jeho kmenové jmění podle odstavce J vyhlášek ministra průmyslu ze dne 7. března 1946 (Ú. l. I č. 86/1946, běž. č. 1314 a Ú. v. č. 38/1946, běž. č. 1246), jest i majetková podstata znárodněných podniků, uvedených shora v odstavci A.

D. Dnem 31. prosince 1946 zaniká „Ignis, závody na výrobu průmyslových pecí, národní podnik"; k témuž dni se zrušují vyhlášky ministra průmyslu ze dne 7. března 1946 (Ú. l. I č. 86/1946, běž. č. 1323 a Ú. v. č. 38/1946, běž. č. 1252), kterými bylo uveřejněno zřízení zmíněného národního podniku.

Ministr průmyslu:

B. Laušman v. r.

408.

Vyhláška
ministra techniky
ze dne 21. dubna 1947,

kterou se vydávají pokyny a směrnice pro navrhování a provádění staveb.

Podle § 15, odst. 1 zákona ze dne 7. března 1947, č. 42 Sb., o některých opatřeních ve stavebnictví souvisících s dvouletým hospodářským plánem, vydává ministr techniky po vyjádření pověřence techniky a se schválením předsednictva vlády podle § 16, odst. 2 zákona ze dne 25. října 1946, č. 192 Sb., o dvouletém hospodářském plánu, tyto pokyny a směrnice:

Část I.
Navrhování obytných staveb.

A. Nejdůležitější zásady.

1. Stavbou obytných budov letech 1947 a 1948 se má rychle opatřiti co největší počet bytů, a to především bytů rodinných. Obytné stavby mají při tom podle § 15 zákona míti bezpečnou konstrukci, dobrou jakost staviva i provedení a disposičním řešením i svým vybavením vyhovovati základním podmínkám zdravého bydlení a povznésti jeho úroveň; při tom se však vzhledem k dosavadním omezeným možnostem ve výrobě stavebnin, k nedostatku pracovních sil a k nutnosti snížení stavebních nákladů má dbáti toho, aby se po všech těchto stránkách dosáhlo úspor.

2. Doporučuje se tudíž, aby bylo dbáno těchto nejdůležitějších zásad:

a) Soustředit bydlení do obytného pokoje a tím jednak omeziti bydlení v kuchyni, jednak odděliti prostorově pobyt denní od nočního. Tato zásada vede ke zmenšování kuchyně na vlastní pracovní kuchyni nebo kuchyňský kout a ke zřizování samostatných ložnic, a to odděleně pro rodiče a děti.

b) Za základní bytovou jednotku je považovati stavebně uzavřený byt o jedné obytné místnosti a dvou ložnicích s příslušenstvím (t. j. s pracovní kuchyní nebo s přímo osvětleným a větraným kuchyňským koutem, předsíní, lázní, samostatným splachovacím klosetem, špíží, komorou a po případě šatnou). Podle místních potřeb však lze též navrhovati byty, v nichž vedle obytné místnosti a příslušenství je jen jedna ložnice nebo tři ložnice nebo dvě ložnice a pracovna pro duševní pracovníky; výjimečně možno zřizovati také garsoniéry s přiměřeným příslušenstvím.

c) Uplatnění podmínek zdravého bydlení a při tom účelného provozu vyžaduje, aby pro jednotlivé místnosti byly stanoveny nejmenší výměry (srov. č. 15); naproti tomu snahy po úspoře stavebnin a nákladů nutí k určitým omezením obytné plochy. Z ustanovení § 2 zákona ze dne 7. března 1947, č. 41 Sb., o státní podpoře na obytné stavby, a z jeho odkazu na § 136 zákona o přímých daních vyplývá 80 m² jako největší výměra vlastní obytné plochy (srov. č. 3), při níž lze uděliti státní podporu. Protože byt o obytné ploše 80 m² se bude zpravidla skládati z obytné místnosti a tří ložnic nebo z obytné místnosti, dvou ložnic a pracovny, možno uvažovati pro základní bytovou jednotku (obytná místnost a 2 ložnice) výměru nejméně 48 m², nejvýše 60 m².

d) Byt má býti umístěn zásadně v jednom podlaží, což je nejvýhodnější s hlediska architektonického i sociálního a na venkově také obvyklé. Může však býti v rodinných domcích umístěn také v jednom podlaží a zčásti v podkroví nebo i ve dvou podlažích.

3. Do nejvyšší výměry 80 m² vlastní obytné plochy [srov. č. 2, písm. c)] se započítávají plochy obytné místnosti (po případě i s kuchyňským koutem), ložnic, pracovny a vzhledem k prováděcím předpisům (vl. nař. č. 15/1937 Sb.) k § 136, odst. 2 zákona o přímých daních také výměra světlých komor a světlé kuchyně, která je větší než 12 m². Do výměry 60 m² [srov. č. 2, písm. c)], po případě 35 m² (srov. č. 16) obytné plochy se nezapočítávají plochy komor a kuchyně nebo kuchyňského koutu.

B. Způsob zastavění.

4. Převážným typem nízkého zastavění (zvláště u větších celků) bude zastavění řadovými domy o dvou podlažích. Doporučuje se zřizovati kratší skupiny o 5 až 7 domech. Při tom třeba dbáti toho, aby se tyto skupiny dobře přimykaly k terénu, zejména není-li rovinný.

5. Rodinné domky možno zřizovati také jednotlivé (isolované) nebo sdružené ve dvojdomky, a to zejména tam, kde tímto způsobem je již rozestavěna část obce a jde jen o doplněk tohoto zastavění.

6. Nájemní domy v městech budou zřizovány zpravidla o více podlažích; pro jejich počet budou rozhodnými zastavovací předpisy.

C. Řazení bytových jednotek do domů a větších celků.

7. V místech, která dosud nejsou ani částečně zastavěna a kde nejsou ještě vybudována veřejná zařízení, třeba dbáti toho, aby vznikala staveniště pokud možno pravidelná, na nichž by bylo možno stavět budovy s bytovými jednotkami vyhovujícího rozsahu a disposičního řešení a v poloze, která zaručuje náležité oslunění (srov. č. 12). Při tom možno pamatovati také na to, aby opakováním určitých typů domků — ovšem v rozumné míře — byly urychleny stavební práce a snížen náklad.

8. V místech, která jsou již zčásti zastavěna, po případě kde jsou již vybudována veřejná zařízení (cesty, vodovod, kanalisace a pod.), bude třeba se přizpůsobiti dosavadnímu zastavění, zejména pokud jde o tvar pozemků, hloubku zastavění, konstruktivní výšku a po případě i velikost jednotlivých místností.

9. Z délky průčelí domu a hloubky zastavění vyplyne počet, velikost a disposice bytových jednotek v jednom podlaží. Doporučuje se, aby v jednom podlaží byly nejvýše dvě bytové jednotky (srov. č. 14 — příčné provětrání), nejvýše garsoniéra jako třetí jednotka. Při tom třeba pokud možno pamatovati na to, aby garsoniéry bylo lze později podle potřeby použíti k rozšíření sousedního bytu, po případě aby vůbec menší byty bylo možno později slučovati ve větší bytové jednotky.

10. Podzemní byty se zásadně vylučují. Za podzemní byt se považuje každý byt, jehož podlaha je níže, než předpisují stavební řády (statuty) pro přízemní byty (na př. podle čes., mor. a brněnského stav. řádu 30 cm, podle pražského 45 cm nad povrch dlažby nebo dvora). Za podzemní se tedy nepovažuje byt zřízený ve sklonitém terénu jen v části půdorysu budovy, pokud jeho podlaha je v celém půdorysu v předepsané výšce nad přilehlým rostlým terénem.

11. Využití podkroví pro byty třeba omeziti na nejmenší míru, zpravidla jen pro část obytných místností bytu, jehož větší část je umístěna v bezprostředně nižším podlaží. Řešení nesmí býti zdravotně ani výtvarně závadné; nepřípustné je zřizovati t. zv. maskované patro. Obytné místnosti nesmějí býti násilně včleněny do prostoru podkroví a musí býti postaráno o dostatečnou isolaci tepelnou a o provětrávání.

D. Orientace k světovým stranám a příčné větrání.

12. Obytný pokoj a ložnice mají býti navrženy na dobře osluněnou světovou stranu, t. j. od východu na jih až k západu. Ke straně méně osluněné nebo k severu možno umístiti příslušenství a po případě jídelní kout obytné místnosti.

13. V jednotlivostech třeba uvésti: Ložnice dětí lze nejvýhodněji umístiti spíše k východu než k západu. Kuchyně a špíž bude zpravidla obrácena k severu nebo k východu; avšak v jižnějších částech státu (na př. na jižní Moravě), kde ranní slunce je stejně intensivní jako odpolední, lze umístiti kuchyň k západu. Pro špíž se nedoporučuje jižní a západní strana.

14. Příčné větrání bytu nutno pokud možno zabezpečiti tím, že byt je situován ke dvěma světovým stranám, t. j. buď ke dvěma protilehlým průčelím nebo je v rohové poloze.

E. Zásady pro velikost bytu i jednotlivých místností a provozní souvislosti.

15. Při lokálním topení (pro ústřední vytápění srv. č. 27) nesmí výměra jednotlivých místností klesnouti pod tyto nejmenší velikosti:

a) obytný pokoj — 22 m², ložnice — 13 m²,
b) pracovní kuchyň nebo kuchyňský kout — 7 m², lázeň — 2.50 m², kloset — asi 1 m², špíž — 1 m², ostatní příslušenství (předsíň, komora, po případě šatna) celkem — 5 m², tedy celé příslušenství — 16.50 m².

16. Podle toho tedy činí nejmenší podlahová plocha (bez zdiva) na př.:

a) u bytu o obytné místnosti a jedné ložnici 51.50 m², z toho vlastní obytná plocha 35 m², t. j. 68%;
b) u bytu o obytné místnosti a dvou ložnicích (v jednom podlaží) 64.50 m², z toho vlastní obytná plocha 48 m², t. j. 74.50%; je-li tento byt ve dvou podlažích, zvětší se plocha příslušenství o schodiště a podesty.

17. Dosti značný rozdíl mezi nejmenší výměrou podle č. 15 a 16 a mezi největší výměrou, uvedenou v č. 2, písm. c), umožňuje pružnost disposičního řešení. Nutno též pamatovati na to, že zesilování obvodních, po případě středních zdí již samo o sobě vede k určitému rozdílu v plochách bytových jednotek téhož disposičního řešení, a že v přízemí bude jedno průčelí užší o šířku vestibulu.

18. Vzájemný poměr velikostí obytných místností i příslušenství, který vyplývá z nejmenších výměr podle č. 15 a 16, znamená zároveň nejúčelnější a nejhospodárnější řešení a proto se doporučuje, aby byl pokud možno zachován také tehdy, budou-li voleny rozměry větší; nebylo by totiž hospodárné ani účelné, aby k nejmenší vlastní obytné ploše bylo přidáno příslušenství o veliké výměře nebo naopak.

19. Při návrhu vnitřní disposice bytové jednotky nutno velmi bedlivě dbáti provozních souvislostí a tím úspory práce ženy v domácnosti, snadného udržování bytu a vůbec toho, aby bytu bylo možno užívati nezávadně po všech stránkách.

20. Aby bylo lze přezkoušeti vhodnost návrhu s hledisek uvedaných v bodech 18 a 19, třeba zpravidla zakresliti veškerý nábytek a vybavení pro normální podlaží do zvláštního disposičního plánu půdorysu v měřítku 1:50, v němž budou vyznačeny světové strany a uvedeny hlavní rozměry a plošné výměry všech částí bytu s percentuelním poměrem vlastní obytné části k příslušenství. Tento plán se připojí jako příloha k žádosti o stavební povolení. Ve zvláštních případech se doporučuje, aby byl předložen a projednán předběžně před vypracováním definitivních stavebních plánů a po případě doložen situačním řešením, výpočtem obestavěného prostoru a zastavené plochy vlastní obytné jednotky i domu, s popisem zamýšlené bytové akce a s údajem o počtu bytových jednotek.

21. Pro navrhování jednotlivých obytných místností i příslušenství se uváději tyto podrobnější zásady:

a) Obytný pokoj má míti zpravidla plochu 22 až 25 m² při šířce aspoň 4 m. Tato plocha postačí pro vybavení tímto nábytkem:

jídelní stůl 100/70 cm s možností rozložení na 140/70 cm a 6 židlí 45/45 cm,
pohovka (kauč jako reservní lůžko) 95/195 cm,
menší stolek 60/60 cm se dvěma křesly 60/60 cm,
knihovna, sekretář, radio celkem na délku 2 m o hloubce 60 cm, po případě pracovní stolek 70/100 cm se židlí a dětská židlička a stolek,
kamna 40/40 cm.

Doporučuje se navrhnouti obytný pokoj zpravidla buď ve spojení dveřmi s menší pracovní kuchyní, přímo osvětlenou a větranou, nebo v přímém spojení s přímo osvětleným a větraným kuchyňským koutem, který je oddělen od obytné plochy stěnou svěšenou od stropu do výše dveřního otvoru. Obytný pokoj lze navrhnouti jako ucelený prostor (čtyřúhelník) nebo, vychází-li to z disposičního řešení, členiti jej na jídelní kout (v těsném spojení s pracovní kuchyní nebo s kuchyňským koutem) a na vlastní obytnou plochu. Je vhodné, aby obytný pokoj byl přístupný z předsíně.

b) Pro ložnici rodičů je nejvýhodnější plocha 13 až 16 m² při šířce nejméně 2.75, spíše však 3 m. Nutno počítati zpravidla s umístěním tohoto nábytku:

2 lůžka rodičů po 95/195 cm,
2 noční stolky po 40/40 cm,
dětskou postýlku 70/130 cm,
2 dvoudílné skříně (pokud nejsou v šatně nebo ve zdi) po 120/60 cm,
po případě pracovní stolek 70/100 cm a 2 židle,
kamna 40/40 cm.

Ložnice dětí se nemá příliš lišiti velikostí od ložnice rodičů. Vybavení nábytkem bude obdobné, na př.:

2 lůžka po 95/195 cm,
2 noční stolky po 40/40 cm,
2 dvoudílné skříně po 120/60 cm,
alespoň 1 pracovní stůl 70/100 cm (podle možnosti větší) a 2 židle,
skříňka na knihy 35/120 cm (po případě nástěnná) a
kamna 40/40 cm.

Je nevhodné, aby některá ložnice byla přístupna jen přes druhou; mohou býti přístupné z předsíně nebo z obytné místnosti.

c) Kuchyňský kout nebo malou pracovní kuchyň se doporučuje navrhnouti o velikosti 7 až 8.5 m² při šířce aspoň 2 m, aby v nich bylo možno umístiti:

uhelný sporák 105/75 cm, prodloužený o 25 cm pro dva elektrické nebo plynové vařiče, tedy celkem 130/75 cm,

dřez dvoudílný 80/40 cm s odkladní plochou 60 cm, celkem 140/40 cm (výjimečně odkladní plocha za dřezem a tedy rozměr 80/70 cm),

pracovní stůl 120/70 cm a nad plochou pracovního stolu skříňky 120/35 cm,

příborník 120/60 cm a

lednička 65/45 cm.

Kuchyně i kuchyňský kout musí býti vždy (s výjimkou u garsoniér) přímo osvětleny a větrány; u kuchyňského koutu je předností, je-li přístupný z předsíně. Třeba pamatovati na možnost vybavení vším potřebným zařízením a dispositičním řešením co nejvíce usnadniti jak vaření, tak i podávání jídla, mytí nádobí a pod. Důležitým je vhodné umístění komínového tělesa pro uhelný sporák.

d) Předsíň má míti rozsah přiměřený velikosti bytu (avšak pokud možno aspoň 3 až 4 m²) a takové řešení, aby v ní bylo možno umístiti věšák, po případě skříň a v rodinných domcích dětský kočárek, a aby z ní byl přístup zpravidla do obytného pokoje a ke klosetu, po případě i k lázni, ložnicím a pracovní kuchyni nebo kuchyňskému koutu.

e) Lázeň má míti nejmenší plochu 2.50 m², počítá-li se s umístěním:

vany rozměru aspoň 78/165 cm (i když pro úsporu prostoru se bude instalovati vana kratší),

umyvadla 65/40 cm (nemá býti umístěno úplně v rohu),

plynového nebo elektrického boileru nebo lázeňských kamen, stoličky a věšáku.

Má-li se u rodinných domků, u nichž je kloset v přízemí a lázeň u ložnic v patře, pamatovati na možnost umístění druhého klosetu v lázni, je třeba zvětšiti nejmenší plochu lázně o 1 m². Je žádoucí, aby lázeň byla vytápěna.

Výhodné je, není-li lázeň příliš vzdálena od ložnic nebo je-li dokonce v přímém sousedství, což může vésti k utvoření druhé menší předsíňky nebo i šatny jako vstupu k ložnicím za obytným pokojem. Lázeň nemá býti přístupna jen z ložnice.

f) Kloset (o velikosti nejméně asi 1 m²) má býti samostatně přístupný zpravidla z předsíně. Může býti umístěn v lázni jen tehdy, je-li lázeň přímo osvětlena a větrána a je-li zřízen v bytě ještě jiný samostatný splachovací kloset. Naprosto se nedoporučuje zřizovati kloset přístupný jen z lázně. Další podrobnosti jsou uvedeny v oddílu o osvětlení a větrání příslušenství a o soustředění instalací (č. 28, 29, 33 a násl.).

g) Špíž (o velikosti 1 m²) je přístupná z kuchyně nebo z předsíně. Zřizuje se zděná v chladné poloze (nikoli v sousedství komínových těles).

h) Komora má míti velikost zpravidla 1.5 až 2 m² a její rozměry nemají v obou směrech přesáhnouti 1.5 m, aby se zabránilo jejímu zneužívání pro účely noclehu. Má býti umístěna pokud možno u kuchyňské části bytu nebo u předsíně. Výjimečně může býti nahrazena vestavěnou skříní nebo využitím prostoru získaného snížením světlé výšky části příslušenství.

ch) Šatnu (o velikosti zpravidla nejvýše 6 m²) lze navrhnouti tam, kde je to účelné. Jejím úkolem jest aspoň částečně uvolniti prostor ložnic od skříní a proto nutno ji navrhnouti tak, aby bylo lze umístiti v ní skříně a aby zůstal ještě volný manipulační nebo průchodní prostor.

i) U všech bytů (i u garsoniér) se doporučuje pamatovati na přiměřenou výměru vestavěných skříní. Kromě předních stěn buďtež vestavěné skříně prováděny co nejméně ze dřeva, spíše buďtež vyzděny a opatřeny uvnitř nátěrem, aby se zabránilo jejich zahmyzování.

j) Balkon o dostatečné velikosti se doporučuje zříditi pro každý byt u obytných staveb ve vhodném prostředí. Pokud bytová jednotka nemá balkon pro čištění šatstva a obuvi, doporučuje se zříditi aspoň balkon (loggii) u schodišťové mezipodesty.

22. Garsoniéry mohou obsahovati jen jednu obytnou místnost a příslušenství (kuchyňský kout, předsíň, lázeň a kloset, který může býti v lázni), jež nemusí býti přímo osvětleno. Obytná místnost má míti rozměry průměrně 22 m², kuchyňský kout má míti nejvýše 3 až 4 m². Garsoniéra není určena pro rodinné bydlení.

23. Pokud jde o světlou výšku místností, doporučuje se zachovávati tyto rozměry:

a) u činžovních domů v městech s více než 100.000 obyvateli pro obytnou místnost nejméně 270 cm, pro podkrovní místnost nejméně 255 cm a pro sklep 210 cm;

b) jinak pro obytnou místnost zpravidla 270 cm (nejméně 255 cm), pro podkrovní místnost 240 cm a pro sklep 210 cm.

24. Schodiště u činžovních domů o nejvýše 4 podlažích nad zemí (přízemí a tři patra) má míti světlou šířku nejméně 110 cm, u vyšších domů nejméně 120 cm (pokud platné stavební předpisy nepřipouštějí menší šířku).

25. U rodinných domků se doporučuje zříditi schodiště pokud možno přímočaré, jednoramenné nebo dvouramenné, bez zkosených stupňů a o světlé šířce 85 až 95 cm, stupně profilu nejvýše 18/26 cm a jen ve zcela výjimečných případech až 20/25 cm. Plocha předsíní v obou podlažích nemá přesáhnouti 12 m², plocha vlastního schodiště v obou podlažích pak 11 m². Pro úsporu může býti schodiště přístupné také z obytného pokoje.

26. U rodinných domků je výhodné, je-li vstup z bytu do volného prostoru opatřen zádveřím. Na toto zádveří má býti pamatováno vždy aspoň na severní a západní straně a vůbec tam, kde jde o vyšší polohu (nad 400 m) nebo o polohu nechráněnou nebo vůbec vystavenou vlivu povětrnosti.

27. Při ústředním nebo etážovém vytápění platí ustanovení č. 15 až 26 s tou odchylkou, že nejmenší plochu ložnice možno zmenšiti o plochu potřebnou pro lokální vytápění, t. j. až na 12 m².

F. Osvětlení a větrání příslušenství.

28. U klosetu se doporučuje osvětlení i větrání přímé. Při zastavění vyšším než o 2 podlažích však možno v některých případech (zvláště u jednotlivých staveb, navrhovaných ve stavebních mezerách) výjimečně provésti větrání do průduchu o ploše nejméně 0.4 m², který má dostatečné spojení s vnějším prostorem. Větrání klosetů svislým ventilačním tahem se nevylučuje při vyšším zastavění, má-li každý kloset svůj ventilační tah a je-li zabezpečena jeho účinnost. Tohoto způsobu, který u nás dosud nebyl prakticky vyzkoušen, lze používati zatím jen výjimečně. Samostatný ventilační tah tu musí býti spojen s vnějším vzduchem pod stropem sklepa a procházeti až na střechu; má míti otvor u podlahy a u stropu klosetu a býti tak předělen, aby vzduch dole vstupoval do větraného prostoru a horním otvorem vycházel. Je možno odsávati vzduch také jiným vhodným mechanickým způsobem. Větrání mezistropem se nedoporučuje.

29. Nesplachovací záchod musí býti přímo osvětlen a větrán a při tom oddělen od bytu předsíňkou, pokud možno přímo větranou, po případě loggií.

30. Lázeň má býti větrána buď přímo nebo nepřímo průduchem či svislým ventilačním tahem, a to zvláštním pro každou lázeň. Ohřívá-li se voda nebo vytápí-li se plynem, nutno odváděti plynové splodiny komínovým tahem.

31. Špíž má býti větrána přímo; postačí zde ventilační otvor.

32. Zřizování světlíků se vylučuje. Výjimka je přípustná jen při stavbách v mezerách při řadovém zastavění, kde je nutno se přizpůsobiti větší hloubce traktu.

G. Soustředění instalací.

33. Instalační zařízení pro kloset, lázeň a kuchyňský dřez (po případě výlevku) buďtež pokud možno soustředěna, a to nejen v jednotlivém podlaží, nýbrž i v podlažích nad sebou (vertikálně).

34. Soustředění instalací však nesmí překážeti jiným důležitým požadavkům. Nesoustředěnost instalací lze připustit, je-li tato nevýhoda vyvážena na př. lepším provozem bytu, jeho větší hospodárností (zkrácením délky průčelí a pod.) nebo vyžaduje-li toho výhodnější řazení bytových jednotek ve větší celek.

35. U bytů rozdělených do dvou podlaží se doporučuje umístiti lázeň u ložnic v patře a kloset v přízemí tak, aby instalace byly pokud možno nad sebou; v lázni lze při tom pamatovati na pozdější umístění druhého klosetu. U těchto bytů možno také umístiti kloset i lázeň v přízemí vedle kuchyně.

36. Úprava instalací bude záviseti také na tom, jak bude opatřována teplá voda v lázni a bude-li se lázeň vytápět koupelnovými kamny. U bytů s lokálním topením by mělo býti, kde je to možné, pamatováno na vytápění a na opatřování teplé vody elektřinou nebo plynem.

37. Budiž dbáno také toho, aby potrubí vodovodní, kanalisační a plynová byla umístěna a isolována tak, aby byla chráněna před účinky mrazu. Stoupací vedení vodovodní nebudiž umísťováno na vnějších zdích.

H. Tepelná isolace.

38. Aby se zabránilo trvalým národohospodářským ztrátám na palivu, doporučuje se navrhovati obvodové zdi budov o tepelné prostupnosti nikoli menší než u cihelného zdiva o tloušťce 45 cm, oboustranně omítnutého. To znamená, aby síla a konstrukce stěn z jiného materiálu než cihel byla volena tak, aby součinitel prostupu tepla nebyl větší než 1.2 kalorie na 1 m² zdiva za hodinu. Z téhož důvodu se má zásadně upustiti od provádění jednoduchých oken ve venkovských zdech; nutno se také vystříhati zbytečné členitosti vnějších zdí a nadměrné výměry okenních ploch.

Ch. Vytápění bytů.

39. S hlediska úspory práce ženy v domácnosti, volnějšího dispositního řešení bytu a pro jiné výhody nutno vždy dáti přednost bytům, které jsou vybaveny ústředním vytápěním. To platí zejména pro nájemní domy a zvláště tam, kde jde o větší skupiny a kde tedy jedna kotelna může sloužiti celému bloku nebo kde lze využíti dokonce dálkového vytápění. I tam, kde bude lze vybaviti byty ústředním vytápěním, by se však mělo pamatovati alespoň na jeden komín v každé bytové jednotce, na př. v obytném pokoji. Tento komín by byl reservou pro mimořádné doby, při poruše dálkového vytápění a pod.

40. Nedostatek hmot i pracovních sil zatím nedovoluje vybaviti ihned v prvém roce dvouletky všechny byty ústředním vytápěním. Proto nutno navrhnouti byty tak, aby bylo možno je vytápěti kamny a vařiti na uhelném sporáku (kombinovaném s elektrickým nebo plynovým vařičem). Avšak i u takovýchto budov, zvláště jde-li o vyšší stavby nebo větší celky, by mělo býti projektem pamatováno na možnost pozdější instalace ústředního vytápění (t. j. pamatovati na možnost vyzdění komínu, po případě jej vyzdíti již při stavbě, dále na možnost adaptace pro kotelnu, na vynechání rýh pro svislé tury a pod.).

41. Požadavek lokálního vytápění podstatně ovlivní řešení celé disposice, která je značně vázána na vhodné umístění komínů, kamen a jejich obsluhy. Nutno počítati s vytápěním každé obytné místnosti, dále kuchyně (ať pracovní nebo kuchyňského koutu) a lázně, není-li možno ji přitápěti plynem nebo elektřinou. V disposici nutno pamatovati na to, aby se soustředěním komínových těles jejich počet zmenšil a aby se zachovaly pokud možno v plné míře provozní souvislosti dobrého bydlení a dispoziční hospodárnosti a aby každá obytná místnost byla vytápěna. Aby byl zabezpečen dobrý tah komínu, doporučuje se dále, aby domy měly šikmé zastřešení anebo, mají-li vodorovné, aby měly ustupující patro, v němž by byly umístěny prádelny, sušárny a pod. Stromkové komíny se vylučují.

I. Ostatní zařízení.

42. Každý obytný dům budiž podle možnosti připojen na městskou kanalisační síť. Podzemní prostory smějí býti připojeny jen tehdy, je-li provedeno opatření, které zamezuje vnikání zpáteční vody při povodních. Odpadové roury okapové musí býti připojeny k domovní stoce. Veškeré vpustě, záchody i pissoiry, prádelny atd. musí býti opatřeny vodní uzávěrkou. Revisní šachty musí býti opatřeny litinovými nebo betonovými neprodyšnými příklopy.

43. Není-li v obci zřízena kanalisace, povoluje se zřízení žump a doporučuje se zříditi odděleně soustavy žumpové jednak pro koupelny a prádelny, jednak pro záchody. Budiž dbáno toho, aby srážková voda se vhodným a nezávadným způsobem odváděla do vodotečí a aby přítoky odvodňovací a svodnice uvnitř obce byly zakryty deskami z nezvětrávajících hmot, po případě aby voda byla odváděna cementovými rourami.

44. Ke každému bytu se doporučuje zříditi dostatečně veliký sklepní prostor, umístěný v budově pod terénem. Nad terénem lze jej umístiti jen ve výjimečných případech, kde místní poměry nedovolují, aby se sklepy zřídily pod terénem (na př. spodní voda a pod.).

45. V každém domě má býti zřízena prádelna a sušárna s možností dokonalého strojního vybavení. Doporučuje se však, aby při stavbě skupiny domů byla zřízena ústřední prádelna a sušárna.

46. Doporučuje se zříditi u nájemních domů zvláštní větranou místnost pro uskladnění dětských kočárků, jízdních kol a pod., a to v přízemí při vestibulu nebo v suterénu. U rodinných domků se doporučuje pamatovati na místo pro kočárek v předsíni.

47. V každém domě o více než čtyřech podlažích (t. j. o přízemí a více než třech patrech) budiž pamatováno na osobní výtah minimální nosnosti 300 kg a s užitkovou plochou asi 1.50 m² (aby ho bylo možno použíti i pro dopravu nákladu, zejména uhlí), a to i tehdy, nebude-li možno jej zříditi ihned pro nedostatek stavebnin (železa).

48. Doporučuje se, aby v projektu bylo pamatováno na účelné a hygienické odstraňování kuchyňských odpadků a popela z jednotlivých bytů podle nejnovějších zkušeností a na účelnou dopravu nádob na popel od místa uskladnění na chodník.

49. Doporučuje se zříditi domácí telefon a pokud možno také státní, umístěný ve vestibulu domu a přístupný všem nájemníkům. Vždy budiž postaráno o snadnou dodatečnou instalaci telefonního vedení.

50. Doporučuje se, aby bylo pamatováno na zřizování schránek na dopisy, jednotně umístěných v přízemí budovy; u rodinných nebo jednotlivých (isolovaných) domů s oplocením mohou se schránky umístiti u vchodu v oplocení.

51. Měřidla, t. j. elektroměry a plynoměry, buďtež umístěna tak, aby bylo možno odečísti stav spotřeby přímo z chodby nebo ze schodiště.

52. V rodinných a činžovních domech smějí býti zřízeny zpravidla jen garáže, sloužící pro vlastní užívání obyvatel domu. Garáže provozované po živnostensku se nesmějí navrhovati mezi domky isolovanými, řadovými nebo v blocích domů činžovních. Zřizovati garáže v předzahrádkách se nedovoluje; výjimky lze připustiti jen ve svažitém terénu. Rovněž se nepřipouští zastavovati proluky mezi sousedními stavbami přístavky sloužícími za garáže.

53. Ploty, pokud budou zřizovány, buďtež pokud možno nejnižší s podezdívkami z přirozených materiálů, do ulic lehké, průhledné a jednotné s přihlédnutím k rázu okolí. Plné zdi do ulic se vylučují. Oplocení k souselům budiž zřizováno z drátěného pletiva nebo z tyček.

J. Vypracování projektu.

54. Vypracování povšechných i jednotlivých projektů obytných staveb budiž zadáváno kvalifikovaným odborníkům. Při návrhu většího počtu bytových jednotek (ať ve skupině budov nebo v jedné vyšší obytné stavbě) budiž vypracování projektu svěřeno odborníku, který se soustavně zabývá projektováním obyt-

ných staveb. Za takového odborníka třeba považovati projektanta, který absolvoval obor architektury a pozemního stavitelství na vysoké škole technické anebo školu architektury při akademii výtvarných umění nebo při umělecko-průmyslové škole, dále pak absolventy oboru stavebního inženýrství nebo inženýrského stavitelství na vysoké škole technické, jakož i stavitele, kteří mají stavitelskou koncesi.

55. Projektování obytné stavby budiž zásadně odděleno od jejího provádění.

Část II.

Úsporné hospodaření stavebninami při pozemních stavbách.

1. Nedostatek stavebnin, který se dosud vyskytuje u některých jejich druhů nebo v některých oblastech, jakož i potřeba snížení stavebních nákladů vede k tomu, aby se při stavbách jednak používalo hmot, které jsou po ruce a svými vlastnostmi vyhovují účelu, jednak aby při zachování úplné bezpečnosti konstrukce bylo stavebnin užíváno úsporně. Při tom třeba dbáti těchto zásad:

A. Statický výpočet a dovolená namáhání.

2. Jakosti všech používaných stavebních hmot budiž plně využito, aby bylo spolehlivě zabráněno předimensování konstruktivních prvků. Z toho důvodu se doporučuje, aby již při žádosti o příděl vázaných stavebnin byl připojen statický výpočet konstrukce s udáním potřebného množství betonu (m^3) a železa (kg) na jednotlivé druhy konstruktivních prvků (desky, stropy, průvlaky a sloupy).

3. Přísné šetření stavebním železem (ocelí Fe 222), plechy (Fe 242) a barevnými kovy je při projektování každé stavby jedním z nezbytně nutných požadavků. Proto mají býti navrhováním, výpočtem konstrukcí i prováděním staveb pověřeni jen odborníci a podnikatelé, kteří jsou s těmito pracemi všestranně obeznámeni.

4. Není-li zvláštních požadavků, platí pro zatížení stavebních konstrukcí československá norma ČSN 1050—1929 a nikoli československá norma z r. 1944.

5. Pro navrhování ocelových konstrukcí platí vzhledem k nutné úspoře oceli norma ČSN 1051 — 1941 (2. revidované vydání). Při tom se poznamenává, že stavebníku je vyhrazeno právo žádati průkaz vlastnosti užité stavební oceli, zvláště i meze průtažnosti. Oceli jakosti 00 se nesmí používati pro nosné části, hodí se toliko k účelům podřadnějším. Pro svařované konstrukce smí býti užito jen oceli s „dobrou, vyzkoušenou a zaručenou" svářitelností.

6. Pro navrhování betonových staveb platí norma ČSN 1090—1931. Při užívání zvláštních výztuží (Roxor, Toros a Isteg) platí však výnos z 27. července 1946, č. j. 7607-IIIB/1-1946, který je uveřejněn jako příloha těchto směrnic. Následkem velké spotřeby železa a jen částečného využití tlačené výztuže se doporučuje, aby se nepoužívalo pokud možno tlačené výztuže v průřezech namáhaných ohybem.

7. Pro dřevěné konstrukce platí norma ČSN 1052—1941. Za účelem dosažení úspory dřeva se doporučuje navrhovati pravidlem lehká provedení. Pro nosné části je třeba voliti pokud možno tuhé průřezy, jako na př. složené nosníky s lepenými nebo břebíkovými spoji. Vhodnou konstrukcí jsou především plnostěnné nosníky z prken a hřebíkové nosníky příhradové.

B. Druh konstrukce.

8. Používání ocelových nebo železobetonových nosných koster pro obytné činžovní domy se dovoluje jen ve zvláštních odůvodněných případech. Použití těchto koster u obytných domů s menším počtem pater a u domků rodinných není dovoleno. Hally, provozovny, skladiště a pod. průmyslových staveb se doporučuje prováděti z montovaných dílců a tvárnic.

9. Pro střešní konstrukce jak starších, tak i nových soustav krovů je vhodné použití úsporných a jednoduchých provedení z prken s hřebíkovými spoji. Železné konstrukce střešní, jakož i železobetonové smějí býti užity jen v případech zvláště odůvodněných.

10. Stropy nad obytnými místnostmi jest nutno prováděti dřevěné, trámové, fošinkové, z prken spojovaných hřebíky, z hotových železobetonových prvků a pod. Žebrové železobetonové stropy nad příslušenstvím mohou býti provedeny bez rovného podhledu. Pro stropy nad sklepy se doporučuje pokud možno použíti starých kolejnic.

11. Pro zdivo budiž v místech, kde je nedostatek cihel, použito vhodných tvárnic, desek a pod. z náhradních hmot. Pro zdivo základů, sklepů a soklů betonu nebo kamene.

12. Provádění železobetonových desek, pasů a pod. pro základy jest omeziti jen na skutečně nutné případy.

13. Železobetonové překlady nad většími otvory okenními a dveřními buďtež provedeny ve spojení se ztužujícími pásy zdí (věnci), aby odpadly železné pozední kleště. Otvory do světlosti 1.20 m jest překlenouti.

14. Schody samonosné buďtež pokud možno kamenné, v rodinných domcích dřevěné, do sklepů z prostého betonu.

C. Práce řemeslnické.

a) Klempířská.

15. Oplechování podokenníků není dovoleno. Užívání železných plechů a plechů z barevných kovů na krytinu nutno omeziti na zvlášť odůvodněné případy a na nejmenší míru.

b) Zámečnická.

16. Pokud to účel místnosti nebo její zabezpečení nevyžaduje, provádění mříží do oken, dveří a nadsvětlíků není dovoleno. Železné zárubně a železná okna v obytných a činžovních domech se zakazují. Komínová dvířka železná je nahraditi betonovými. Zábradlí schodišť a balkonů v rodinných domcích nebuďtež prováděna železná; v činžovních domech jen v nejnutnějších rozměrech. Madla buďtež vždy dřevěná. Pro vrchní kování oken a dveří lze používati jen hlinikových slitin a jiných náhradních hmot (bakelit a pod.).

c) Instalace.

17. Kanalisace a vodovod. V rodinných domech přízemních a jednopatrových je prováděti odpadní potrubí z trub kameninových nebo z jiné náhradní hmoty.

18. Pro rozvodné potrubí vodovodu budiž použito železných trubek asfaltových, pro rozvod teplé vody trubek plynových. Výjimku možno povoliti v nemocnicích a pod., kde lze použíti trubek měděných. Kovové vany, dřezy a pod. lze nahraditi betonovými výrobky nebo výrobky z jiných náhradních hmot.

19. U větších staveb, kde v budoucnu by přicházelo v úvahu zařízení ústředního vytápění, se doporučuje pamatovati v návrhu na umístění kotelny a uhelny, provésti komín a rýhy pro uložení potrubí, po případě i osaditi rozvodné potrubí, aby bylo možno později bez větších úprav stavitelských osaditi topná tělesa a postaviti kotle.

20. Zřizování osobních výtahů v činžovních domech do 4 pater budiž jen stavebně připraveno k dodatečnému pozdějšímu instalování zařízení.

d) Oplocení.

21. Ploty buďtež prováděny co nejjednodušším způsobem a s nejmenší potřebou železa. Drátěného pletiva lze použíti jen zavě-

šeného na betonových sloupech. Pletiva v rámech se železnými sloupky z trubek nebo z prof. železa není dovoleno užívati.

D. Zrušení dřívějších předpisů.

22. Dnem, kdy tato vyhláška nabývá účinnosti, pozbývají účinnosti výnosy ministerstva dopravy a techniky z 16. března 1942, č. j. 9/14-III/R-1942 (směrnice pro uplatnění nouzového provádění staveb), z 12. listopadu 1942, č. j. 9/47-III/R-1942 (nouzové způsoby staveb, I. dodatek, užití vysokohodnotné oceli při stavbách ze železového betonu) a z 8. července 1943, č. j. 16/10-II/9-1943 (nouzové způsoby staveb, II. dodatek, zvýšení dovolených namáhání betonu).

Část III.

Provádění staveb z tvárnic z lehkého betonu.

1. Aby se nahradily cihly, jejichž výroba nepostačuje ke splnění stavebního programu dvouletého plánu, je možné všude tam, kde to okolnosti dovolují, používati jiných vhodných stavebnin. Pro používání tvárnic z lehkého betonu, které vyhovují podmínkám uvedeným v oddílu A, B a C této části, platí tyto směrnice:

A. Materiál.

2. Tvárnice z lehkého betonu pro nosné zdivo se vyrábějí ze struskových nebo škvárových betonů, k jejichž přípravě bylo užito na 1 m³ hotového betonu nejméně 175 kg cementu vyhovujícího platným předpisům. Výrobky však musí vyhovovat požadavkům pevnosti a tepelné isolace uvedeným v oddílu C.

3. Zrno použitých hmot nesmí být větší než 15 mm a materiál nesmí obsahovati nevhodné druhy popelu ani nehašené čisté nebo dolomitické vápno. Připouští se nejvýše 15% podle váhy nespálených součástí (uhlí a koksu), 1% kysličníku sírového (SO_3) a 0.2% sirníkové síry.

B. Tvar.

4. Se zřetelem k ustanovením navržené normy ČSN se doporučuje používati tvárnic těchto rozměrů:

a) šířka (napříč zdi) : délce : výšce — 29 cm : 44 cm : 21.5 cm
b) šířka (napříč zdi) : délce : výšce — 29 cm : 29 cm : 21.5 cm
c) šířka (napříč zdi) : délce : výšce — 29 cm : 14 cm : 21.5 cm
d) šířka (napříč zdi) : délce : výšce — 14 cm : 44 cm : 21.5 cm
e)—g) špaletové, t. j. tvárnice a)—c), zmenšené podél jedné svislé hrany o hranol š : d : v = 10 : 7.5 : 21.5 takže u špalety vznikne ozub půdorysných rozměrů 10 × 7.5 cm.

5. K dosažení dostatečné isolační schopnosti opatří se tvárnice šířky 29 cm třemi řadami, tvárnice 14 cm široké jednou řadou dutin z pěti stran uzavřených. Na svislých styčných plochách se opatří tvárnice svislými drážkami, aby bylo možno přerušiti svislou spáru uzavřenou vzduchovou dutinou. Při tom malta musí zaplňovati alespoň polovinu styčné plochy ve svislé spáře.

6. Pro příčky se doporučuje tvárnice rozměrů: šířka : délce : výšce = 6.5 cm : 44 cm : 21.5 cm. Tato tvárnice se opatří na ložných sparách žlabkem pro možnost vložení výztuže a podélným děrováním.

C. Jakost tvárnic z lehkého betonu pro nosné zdivo.

7. Pevnost v tlaku se zkouší na celých tvárnicích jednotlivých tvarů, proschlých na vzduchu, jejichž ložné plochy byly vyrovnány cementovou maltou, a vyjadřuje se v kg/cm², vztažených na celý průřez tvárnice bez odečítaní otvorů. Střední hodnota pevnosti v tlaku určená z 6 jednotlivých zkoušek téhož tvaru tvárnic nesmí býti menší než 30 kg/cm², pevnost jednotlivých tvárnic nesmí býti menší než 24 kg/cm².

8. Každý výrobce tvárnic určených pro nosné zdivo musí na požádání předložit vysvědčení o zkoušce tvárnic v tlaku od úředně oprávněného zkušebního ústavu. Toto vysvědčení platí pro tvárnice téhož tvaru a téhož výrobce, neodchyluje-li se váha o 5% od průměrné váhy zkoušeného materiálu. Z dodaných tvárnic se požaduje kontrolní zkouška pro každou stavbu, při větších stavbách musí být provedena zkouška na každých 4000 tvárnic. Tyto zkoušky hradí dodavatel. Další zkoušky, budou-li předepsány stavebníkem, hradí dodavatel jen, jestliže zkouška nevyhoví.

9. Nevyhoví-li předepsané zkoušky, požaduje se náhradní zkouška. Nevyhoví-li ani tato, není dovoleno použíti tvárnic pro tento účel.

10. V případech pochybných může stavebník nebo stavební úřad požadovati zkoušku pevnosti zdiva z materiálu na stavbě používaného a stejným způsobem vyzděného.

11. Výrobce tvárnic určených pro stavby obytné nebo pro stavby s podobnými tepelnými požadavky prokáže zkouškou isolační schopnost zdiva, oboustranně omítnutého, vyzděného způsobem na stavbě užívaným. Při tom se žádá, aby odpor stěny proti průchodu tepla 1 = 0.70m² h°C/kcal. Průkaz jednou zkouškou má platnost, nezmění-li se:

a) materiál,
b) tvar tvárnice,
c) nezvýší-li se průměrná objemová váha hotových výrobků o 5% nad objemovou váhu zkoušených tvárnic.

D. Používání tvárnic z lehkého betonu jako nosného zdiva.

12. Jsou-li splněny podmínky oddílu C, č. 7 a 8, činí dovolené namáhání zdiva na nastavovanou maltu 3 kg/cm² při předpokládané 5násobné míře bezpečnosti.

13. Nosného zdiva z tvárnic z lehkého betonu jest dovoleno používati pouze na pevné podezdívce z odolného materiálu, vyzděné do výše nejméně 30 cm nad terénem. Zvláštní důraz nutno klásti na řádnou isolaci zdiva proti vlhkosti. Doporučuje se zdivo oboustranně omítnouti, na vnější straně omítkou cementovou nebo takovou, která ji plně nahrazuje. Za všech okolností je třeba zdivo na vnějším líci chránit proti vnikání vody. Ke zdění se doporučuje používat přísad zvyšujících tepelně isolační schopnost malty, po případě přímo teplých malt, t. j. malt, v nichž se písek nahradil na př. vhodným popílkem.

14. Počet podlaží z tohoto materiálu je omezen na dvě za předpokladu, že konstruktivní výška podlaží nepřesahuje 3.60 m. Nosné zdi z tvárnic vyšší než 2.50 m musí býti vyztuženy pilíři rozměrů odůvodněných statickým výpočtem se zřetelem na zatížení větrem nebo příčkami z tvárnic tloušťky aspoň 14 cm nebo jinými příčkami téže tuhosti, vzdálenými nejvýše 6 m a řádně spojenými s nosným zdivem. Minimální šířka meziokenních pilířů jest 74 cm (t. j. tvárnice délky 44 + 29 cm), ne však méně než ¼ výšky přilehlého otvoru.

15. Zdivo budiž vyztuženo průběžným, na místě betonovaným ztužujícím pasem železobetonovým rozměrů nejméně 15×10 cm, provedeným v úrovni každého podlaží, nejméně však na každých 5 m výšky zdiva. Osamělé tlaky (krovu, stropnic, překladů a pod.) musí býti rozneseny na dostatečnou plochu. Betonové překlady a ztužující pas v obvodových zdech musí býti tepelně isolovány.

16. Při provádění drážek v nosném zdivu nutno prokázati, že stabilita a namáhání zdiva jsou v dovolených mezích.

17. Příčky oddělující obytné místnosti dvou různých bytů buďtež provedeny z důvodů zvukové isolace alespoň ze dvou, navzájem zcela oddělených příček 6.5 cm tlustých s mezerou 5 cm.

18. Vyzdívati komínová tělesa z tvárnic z lehkého betonu není dovoleno.

Část IV.

Závěrečná ustanovení.

1. Funkční a směrné plány obsažené v publikaci „Stavba bytů ve dvouletce", pořízené péčí stavební komise generálního sekretariátu Hospodářské rady a vydané ministerstvem informací, měly za úkol urychleně a předběžně informovati o všech vyskytujících se problémech bytové výstavby. Zásady tam obsažené jsou v podstatě uplatněny v části I. směrnic vydávaných touto vyhláškou.

2. Tato vyhláška nabývá účinnosti prvého dne po uveřejnění v Úředním listě, na Slovensku prvého dne po uveřejnění v Úředním věstníku (Úradnom vestníku).

Ministr techniky:
Ing. **Jan Kopecký** v. r.

Příloha
k části II., č. 6 vyhlášky.

Výnos
ministerstva techniky

z 27. července 1946, č. j. 7607-III B/1-1946,

o užívání zvláštních výztuží při pozemních stavbách ze železového betonu.

I. Všeobecná ustanovení.

1. Účelné omezení spotřeby stavebních hmot, zejména nedostatek stavební oceli vyžaduje, aby bylo přednostně užíváno betonářských výztuží (Roxor, Toros, Isteg) za náležitého využití jejich vlastností.

2. Užití těchto výztuží se nedoporučuje však při stavbách vystavených škodlivým účinkům vody, vlhka a agresivních par.

3. Při užití výztuže Roxor, Toros nebo Isteg musí býti věnována zvláštní péče návrhu, zejména statickému výpočtu a podrobnému propracování plánů, pokud jde o požadavky co do přesnosti a zevrubnosti, dále vlastnímu provádění stavby odbornou firmou.

II. Popis:

4. Hutnicky přirozenou cestou vyrobená výztuž Roxor je z oceli o vysoké mezi průtažnosti. K dosažení větší pevnosti v soudržnosti mají pruty Roxor křížový průřez a jejich povrch je opatřen ve vzdálenostech rovných asi 1½ násobku největšího průměru prutu příčnými žebírky.

Průřezová plocha prutů Roxor

$$F = 0{,}4816\ D^2$$

a jejich obvod

$$O = 3{,}11\ D,$$

kde D značí průměr kruhu opsaného průřezu prutu Roxor.

5. Výztuž Toros se vyrábí zkroucením jedné ocelové tyče za studena kolem její podélné osy, při čemž se vzájemná vzdálenost upínacích hlav stroje nemění. Původní tyč je kruhového průřezu se dvěma diametrálně lichoběžníkovými výstupky. Tyto výstupky tvoří na povrchu zkroucené tyče strmě stoupající šroubovici o střední výšce závitu rovné desetinásobnému průměru tyče a jsou při tyči průměru d od

5,5 do 10 mm nejméně 0,6 mm vysoké a o 1.0 mm široké,
12 do 16 mm nejméně 1,0 mm vysoké a o 1,4 mm široké,
18 do 22 mm nejméně 1,5 mm vysoké a o 1,8 mm široké,
24 do 28 mm nejméně 2,0 mm vysoké a o 2,2 mm široké.

Dovolené odchylky od těchto rozměrů žebírek jsou + 10%.

Za průřezovou plochu prutu třeba do výpočtu zavésti průřezovou plochu kruhové tyče téhož jmenovitého průměru.

Stejnoměrné zkroucení, jež je zároveň zkouškou jakosti původního materiálu, způsobuje zvýšení meze průtažnosti a stlačitelnosti, jakož i pevnosti v tahu a v tlaku, zatím co šroubovitě probíhající žebírka zvyšují dostatečně soudržnost.

6. Výztuž Isteg je vyráběna tím způsobem, že dvě ocelové tyče kruhového průřezu, jejichž konce jsou pevně upnuty, jsou za studena splétány, čímž nastává jejich stejnoměrné protažení. Stočením změní se průřez kulatých tyčí hruškovitě, celková plocha průřezu zůstane však nezměněna.

Průřezová plocha výztuže Isteg F_{ai} je tedy

$$F_{ai} = 2 F_a = 2 \left(\frac{\pi}{4} d \frac{2}{i}\right),$$

kde d_i značí průměr nestočeného železa.

Tento výrobní postup zaručuje stejnoměrnou pevnost a stejnorodost materiálu, neboť právě při výrobě popsaného materiálu vyjdou veškeré slabiny a chyby materiálu najevo, jinými slovy: splétáním jest materiál současně co do jakosti zkoušen.

Výška závitu musí býti přibližně rovna 12,5násobnému průměru jednotlivého železa, ježto mez průtažnosti a pevnost v tahu rostoucí s mírou stočení dostoupí při této výšce závitu největších hodnot.

7. V plánech a výpočtech vyznačují se pruty výztuže

Roxor × nebo 4 ∅ R 20 mm
Toros T nebo 4 ∅ T 16 mm
Isteg J nebo 4 ∅ I 12 mm.

III. Jakost hmot.

8. Pruty výztuže Roxor, Toros a Isteg musí mít vlastnosti:

Vlastnost výztuže	Roxor	Toros	Isteg
Zaručená průtažnost (při celkovém protažení 0,4%)	4000 kg/cm²	4000 kg/cm²	3600 kg/cm²
Pevnost v tahu nejméně	5000 kg/cm²	4400 kg/cm²	4000 kg/cm²
Tažnost nejméně ($1_0 = \text{II},3\sqrt{F}$)	20%	10%	10%

IV. Dovolená namáhání.

9. Prokáže-li ocel výztuže vlastnosti uvedené v čl. 8, mohou největší napětí výztuže Roxor, Toros a Isteg dostoupiti těchto hodnot:

Způsob namáhání výztuže	Roxor a Toros	Isteg
v tahu: zatížení hlavní	1900 kg/cm²	1700 kg/cm²
zatížení hlavní i vedlejší	2200 kg/cm²	1900 kg/cm²
v tlaku: zatížení hlavní	1900 kg/cm²	—
zatížení hlavní i vedlejší	2200 kg/cm²	—

10. Při užití výztuží Roxor, Toros a Isteg se stanoví dovolená namáhání betonu v tlaku za ohybu a mimostředního tlaku takto:

Beton druhu	e	f
zatížení hlavní	55 kg/cm²	70 kg/cm²
zatížení hlavní i vedlejší	65 kg/cm²	80 kg/cm²

V. Statický výpočet.

11. Při stanovení rozměrů je nutno počítati u obou druhů výztuží s poměrem modulů pružnosti oceli a betonu n = 15, kdežto při výpočtu pružných přetvoření a při výpočtu staticky neurčitých veličin je nutno počítati při výztuži

Roxor nebo Toros s n = 10,

Isteg s n = 8.

12. V částech konstrukcí namáhaných dostředným nebo mimostředným tlakem nebo ohybem lze tlačenou výztuž Roxor nebo Toros klásti rovnocennou výstuži z oceli C 37, při čemž se však do výpočtu zavede průřezová plocha výztuže zvětšená o 50%; při tom nesmí býti vzdálenost třmínků větší než 20 cm. Doporučuje se, aby nebylo pokud možno užíváno v průřezech namáhaných ohybem tlačené výztuže. S výztuží Isteg v tlaku nesmí býti počítáno.

13. Mezery mezi vložkami nesmějí býti menší než 2 cm nebo průměr jednotlivého nestočeného železa, od průměru d = 32 mm, alespoň 3 cm. U prutů Roxor průměru D = 26 až 36 mm, nejméně 0.8 D.

VI. Kotevní délky a délky přesahů.

14.

Kotevní délka nebo délka přesahů prutů	Roxor	Toros	Isteg
Bez koncových háků			
do průměru 28 mm	25d	50d	50d
od průměru 30 mm	30d	—	—
při polokruhových hácích			
rovná část kotevní délky nebo délka přesahu	20d	30d	30d

15. Výše uvedené kotevní délky měří se u podélných vložek od místa plného využití vložky. Jinak se kotevní délka podle skutečného napětí vložky přiměřeně zkrátí.

U ohnutých vložek kotvených v tlačeném betonu měří se kotevní délka od průsečíků šikmého ohybu s neutrální osou betonového průřezu.

16. Vzdálenost třmínků v délce kotevní nebo délce přesahu nesmí býti bez podrobného odůvodnění větší než 20 cm.

VII. Úprava výztuže.

17. Pruty z oceli Roxor je dovoleno ohýbati za studena až do průměru 28 mm. U prutů průměru 30 mm a více je nutno prováděti veškeré ohýbání za tepla, při čemž nutno ohřáti dostatečně dlouhý kus výztuže (rovný asi dvojnásobné délce oblouku) na stejnoměrnou teplotu 800—900° C, t. j. na červený žár (ve stínu), ježto při teplotě 250—400° C nastává nebezpečí lámavosti za modra. Za tepla ohnutá výztuž musí se pak nechat na vzduchu pozvolna vychladnouti. V teplém stavu nesmí býti kladena na mokrou půdu, do vody nebo do sněhu a musí býti chráněna před deštěm nebo sněhem.

18. Pruty Toros nebo Isteg je dovoleno ohýbati jen za studena.

19. Je-li více tažených vložek Isteg, má býti vždy střídáno železo s levým a pravým závitem.

20. Svařování prutů Toros a Isteg není přípustné.

21. V ostatním je postupovati podle platných předpisů pro navrhování betonových staveb.

22. Tím pozbývají platnosti dřívější výnosy o užívání výztuží Roxor, Toros a Isteg v pozemním stavitelství.

Je v zájmu úsporného hospodaření ocelí, aby všechna úřední místa, do jejichž oboru působnosti spadají stavební záležitosti, předchozí ustanovení uvedla ve známost všem stavebníkům a stavebním podnikatelům a dbala na jejich dodržování. K tomu účelu bude tento výnos uveřejněn v úředním časopise „Zprávy veřejné služby technické“, kde jsou též uveřejněny všechny dřívější výnosy, týkající se výztuží Roxor, Toros a Isteg a výsledky všech u nás s těmito výztuhami provedených zkoušek. Viz „Zprávy veřejné služby technické“.

Výztuž Roxor:

Výnos č. j. 12a-1566/3-20.320-1933, ročník 1933/II, str. 41. — Výnos č. j. 2117/3 pres. 1934, ročník 1934, str. 98—99 — Výnos č. j. 15.678-V/7-1938, ročník 1938, str. 182—183. — Výnos č. j. 56/5-III/6-1940, ročník 1940, str. 257.

Vysvětlující pojednání: ročník 1934, str. 50—54, ročník 1938, str. 363—368, ročník 1940, str. 338—344.

Výstuž Toros:

Výnos č. j. 311-III/6-1939, ročník 1939, str. 141—142.

Vysvětlující pojednání: ročník 1939/II, str. 146—152 a str. 166—171.

Výztuž Isteg:

Výnos č. j. 12a-2921-44.750-1930, ročník 1930, str. 526. — Výnos č. j. 12a-698-15.293-1932, roč. 1932, příl. Beton, str. 49. — Výnos č. j. 8406-V/7-1938, ročník 1938, str. 197.

Vysvětlující pojednání: ročník 1930, str. 540—543, ročník 1932, příl. Beton, str. 50—54, ročník 1938, str. 230—236 a 246—249.

Ministr techniky:

Dr. Alois Vošahlík v. r.

409.

Vyhláška

ministra techniky

ze dne 21. dubna 1947,

kterou se vydávají podrobné pokyny o upravovacích náčrtech.

Podle § 4, odst. 3 zákona ze dne 7. března 1947, č. 42 Sb., o některých opatřeních ve stavebnictví souvisících s dvouletým hospodářským plánem, vydává ministr techniky po vyjádření pověřenectva techniky a po slyšení státního plánovacího a statistického úřadu v Bratislavě a se schválením předsednictva vlády podle § 16, odst. 2 zákona ze dne 25. října 1946, č. 192 Sb., o dvouletém hospodářském plánu, tyto podrobné pokyny o upravovacích náčrtech:

1. Podle § 3 zákona určí okresní národní výbor — na Slovensku státní stavební úřad — stavební obvod s tím účinkem, že pozemní stavby bude možno prováděti jen v tomto obvodu [s výjimkami podle § 3, odst. 1, písm. b)]. Zároveň rozhodne také tento úřad, zda je nutno pro stavební obvod pořídit upravovací náčrt; při tom zvlášť uváží, zda tím nebude ohrožena nebo ztížena rychlá výstavba obytných budov.

2. Upravovací náčrt se má pořídit tehdy, jsou-li splněny podmínky § 4, odst. 1 zákona. Náčrtu bude třeba zejména tehdy, když se stavby mají provésti na nových souvislých a dosud nezastavěných plochách. Náčrtu nebude třeba tam, kde pro uvedené stavby postačí plochy dosavadních stavebních mezer nebo rozestavěných bloků (se zastavěním řadovým i jednotlivými stavbami) a kde není důvodu, aby byla měněna regulace vyplývající z dosavadního zastavění.

3. Bude-li podle uvedených zásad třeba opatřiti upravovací náčrt, opatří jej místní národní výbor neprodleně podle zkráceného řízení, předepsaného v § 5 zákona i tehdy, pracuje-li se již na upravovacím plánu pro obec. V tomto případě nutno dbáti pokynů, které obci pro pořízení upravovacího plánu již vydal zemský národní výbor podle vládního nařízení č. 288/1941 Sb., na Slovensku státní plánovací a statistický úřad podle nařízení sboru pověřenců č. 128/1945 Sb. n. SNR (na Slovensku jsou to vyhlášky uvedeného úřadu ze dne 1. března 1946, č. 172 Úředního věstníku, a ze dne 28. června 1946, č. 90 Sb. n. SNR).

4. Upravovací náčrt stanoví směrnice pro stavební vývoj obce ve stavebním obvodu s hledisek veřejných zájmů, zejména obrany státu, zájmů hospodářských, dopravních, zdravotních a estetických, ochrany památek a zachování krajinného prostředí (§ 4, odst. 1 zákona), a to do té doby, než bude opatřen a schválen upravovací plán.

5. V náčrtu se vyznačí přesně hranice stavebního obvodu a určí se

a) jednak plochy pro jednotlivé účely a způsoby využití,

b) jednak podrobnější úprava těchto ploch.

6. Plochy pro jednotlivé účely a způsoby využití (pro účely dopravní, zastavění obytné, průmyslové a živnostenské, zemědělské, účely rekreační a pod.) se určí náčrtem tak, aby navazovaly organicky na dosavadní osídlení a dopravní síť a aby tak bylo dosaženo soustavného, uceleného a hospodárného stavebního vývoje obcí. Při tom třeba dbáti zejména také toho, aby v lázeňských místech a v jejich okolí nebyly ohroženy zájmy lázeňského provozu a aby na území určeném pro důlní těžbu byly pro stavební činnost (s výjimkou důlních staveb a zařízení) určeny plochy, které nejsou a nebudou dotčeny provozem důlních podniků.

7. V náčrtu se dále vyznačí pokud možno závažné skutečnosti, rozhodné pro stavební úpravu, zejména

a) záznam o poměrech půdních a vodních (území s malou únosností základové půdy, území svážlivá, území s vysokou hladinou podzemní vody, zaplavovaná a pod.),

b) dosavadní zastavění, vybudované komunikace, vodovody, plynovody, kanalisace a jiná veřejná zařízení,

c) podstatné komunikační, regulační a stavební závady.

8. S přihlédnutím ke skutečnostem uvedeným v č. 7 upraví náčrt využití ploch pro stavební účely tím, že stanoví zejména způsob, rozsah a postup zastavění jednotlivých částí území (zastavění souvislé nebo jednotlivé, počet podlaží a pod.), plochy vyhrazené pro veřejné účely a šířky ulic a veřejných prostranství. Třeba dbáti vztahů k částem obce již zastavěným a k výšce tohoto zastavění, k vybudovaným komunikacím a veřejným prostranstvím a pod.

9. Upravovací náčrt se skládá z plánového nákresu, zastavovacích předpisů a průvodní zprávy obsahující podle možnosti písemný rozbor vztahů technických, hospodářských, sociálních a kulturních; podle potřeby může býti doplněn také podélným a příčným řezem důležitými komunikacemi a studiemi pohledového řešení i význačných památkových částí obce.

10. Plánový nákres budiž pořízen v měřítku 1:2000 nebo větším, od něho odvozeném. Pokud by podklady v tomto měřítku nebyly po ruce, lze použíti měřítka 1:2880 nebo většího od něho odvozeného. Pro zhotovení náčrtu třeba užíti předpisů a značek čsl. normy o upravovacích plánech ČSN 1134—1934.

11. Schválený náčrt bude uložen u místního, okresního a zemského národního výboru a u katastrálního měřického úřadu — na Slovensku u místního národního výboru, státního stavebního úřadu, pověřenectva techniky, státního plánovacího a statistického úřadu a katastrálního měřičského úřadu — a proto třeba jej opatřiti ve 4 — na Slovensku v 5 — vyhotoveních. Bude-li vypracován společný upravovací náčrt pro dvě nebo více sousedních obcí, nutno počítati s dalšími vyhotoveními pro každou další zúčastněnou obec.

12. Vypracováním upravovacího náčrtu a provedením ostatních prací s tím spojených třeba pověřiti odborníka. Za takového odborníka se považuje projektant s úspěšnou praktickou činností v oboru výstavby obcí; může jím býti absolvent vysoké školy technické oborů stavebních nebo školy architektury při akademii výtvarných umění nebo při umělecko-průmyslové škole anebo, zejména u menších obcí, stavitel, který má stavitelskou koncesi.

13. Tato vyhláška nabývá účinnosti prvého dne po uveřejnění v Úředním listě, na Slovensku prvého dne po uveřejnění v Úředním věstníku.

Ministr techniky:

Ing. Jan Kopecký.

410.

Vyhláška
ministra techniky
ze dne 21. dubna 1947,

kterou se vydávají směrnice o přechodné výpomoci stavebním úřadům.

Podle § 18, odst. 4 zákona ze dne 7. března 1947, č. 42 Sb., o některých opatřeních ve stavebnictví souvisících s dvouletým hospodářským plánem, vydává ministr techniky po vyjádření pověřence techniky a, pokud jde o odměny odborníkům a náhradu jejich výloh, se souhlasem ministerstva financí a se schválením předsednictva vlády podle § 16, odst. 2 zákona ze dne 25. října 1946, č. 192 Sb., o dvouletém hospodářském plánu, tyto směrnice:

1. Přechodná výpomoc je opatřením, které má za účel vybaviti stavební úřady technickými odborníky tak, aby mohly býti úspěšně splněny úkoly dvouletého hospodářského plánu ve stavebnictví. Stavební úřady mohou použíti této výpomoci jenom při nedostatku vlastních zaměstnanců a pokud by nebylo možno použíti prací zaměstnanců z jiných oborů veřejné správy; přechodné přidělení těchto zaměstnanců stavebním úřadům se stane po dohodě s osobním úřadem zaměstnance. Jednotlivé úřední výkony provádí pak přidělený zaměstnanec podle pokynů stavebního úřadu, zůstává však v dosavadním služebním poměru.

2. Výpomoc lze prozatím poskytnouti jen okresním národním výborům a statutárním městům, na Slovensku státním stavebním úřadům a národnímu výboru v Bratislavě, pokud vykonávají úkoly stavební policie podle stavebních předpisů nebo úkoly podle zákona č. 42/1947 Sb.

3. Výpomoc se poskytuje pouze uvedeným stavebním úřadům jako orgánům veřejné správy s výsostnou pravomocí, nikoli tedy v tom případě, vystupují-li tyto orgány samy jako stavebníci.

4. K výpomoci se přibírají pouze

a) civilní inženýři stavebních kategorií,

b) absolventi vyšší průmyslové školy stavebního směru, kteří mají stavitelskou koncesi.

5. Osoby zavázané smlouvou mohou býti přibrány jen k provádění úředních úkonů pro potřeby dvouletého hospodářského plánu v řízení podle stavebních předpisů (zejména při komisionelním jednání parcelačním, stavebním a kolaudačním) a při opatřování staveniště, při určování stavebních obvodů a při povolování výjimek mimo stavební obvod (na př. pro účely zemědělství, lesnictví, hornictví, využití přírodních zdrojů a dopravy).

6. Odměny a náhrady cestovních výloh pro osoby smlouvou zavázané se stanoví takto:

a) cestovní výlohy se nahradí podle předpisů o náhradách služebních výloh platných pro státní úředníky (v zemích českých podle vl. nař. č. 51 až 57/1942 Sb. ve znění vl. nař. č. 95 a 96/1943 Sb. a podle předpisů je doplňujících — na Slovensku podle vl. nař. č. 136/1943 Sl. z. ve znění nař. č. 1/1946 Sb. n. SNR a podle předpisů je provádějících), a to pro civilní inženýry podle předpisů platných pro státní úředníky 5. platové stupnice a pro stavitele podle předpisů platných pro státní úředníky 7. platové stupnice. Odchodné a příchodné se poskytuje jen v mezích nutných skutečných výloh za dopravu veřejným hromadným dopravním prostředkem.

b) Odměny nutno stanoviti podle hodinových sazeb za pracovní dobu, a to za práce konané v místnosti stavebního úřadu 87.50 Kčs u civilních inženýrů a 70 Kčs u stavitelů, za účast při úředním jednání mimo místnost stavebního úřadu 100 Kčs u civilních inženýrů a 80 Kčs u stavitelů (vždy za pracovní hodinu) a za hodinu zbývající doby v úředních hodinách, nemůže-li osoba smlouvou zavázaná vykonávati v této době jinou svou činnost, 70 Kčs u civilních inženýrů a 56 Kčs u stavitelů.

c) Osoba smlouvou zavázaná podá zemskému národnímu výboru — na Slovensku pověřenectvu techniky — účet odměn a náhrad cestovních výloh s podrobným výkazem o své činnosti, přezkoušený a potvrzený stavebním úřadem vždy za kalendářní měsíc, a to do 8 dnů po jeho uplynutí. Je-li stavebním úřadem obec, vrátí jí zemský národní výbor přezkoušený účet k výplatě. Odměny i náhrady jest vyplatiti s největším urychlením. Vzejdou-li pochybnosti o některých položkách nebo dojde-li ke sporu, nutno vyplatiti zálohou aspoň odměny a náhrady v nesporné výši.

') Cestovní výlohy a odměny budou, není-li stavebním úřadem obec, uhrazeny z rozpočtových položek resortu ministerstva techniky, a to pro rok 1947 z kap. 18, titulu 2, § 1, pol. 32. Pokud jsou splněny podmínky § 127 vl. nař. č. 8/1928 Sb. (správní řízení), hradí stát nebo obec, je-li stavebním úřadem, výlohy uvedené pod písm. a) pouze zálohově a předepíše je povinné straně k náhradě.

7. Stavební úřady navrhnou osobu způsobilou pro přechodnou výpomoc zemskému národnímu výboru — na Slovensku pověřenectvu techniky, které přezkouší, zda jsou splněny podmínky pro použití přechodné výpomoci, a v kladném případě uzavřou s navrženou osobou smlouvu, v níž se zejména stanoví, že osoby smlouvou zavázané

a) jsou povinny říditi se pokyny stavebních úřadů, které jim pro výkon této funkce nebo v jednotlivých případech budou dány, a jsou povinny úkony jim svěřené vykonávati řádně, svědomitě a nestranně; o tom jsou povinny složiti slib do rukou předsedy okresního (ústředního) národního výboru — na Slovensku do rukou přednosty státního stavebního úřadu, po případě v Bratislavě do rukou předsedy národního výboru — nebo jeho zástupce;

) ačkoli výkon této funkce nezakládá služební poměr veřejného zaměstnance, požívají stejné ochrany jako veřejný orgán (§ 68 tr. z., § 5 zák. čl. XI/1914);

c) jsou povinny o všech věcech, o kterých se dověděly při výkonu své funkce a které vyžadují ve veřejném zájmu nebo v zájmu stran nebo jinak ze služebních důvodů zachovávání mlčenlivosti nebo které jim byly výslovně označeny za důvěrné, zachovávati nejpřísnější mlčenlivost vůči každému, jemuž nejsou zavázány učiniti o těchto věcech úřední sdělení, nebo pokud nebyly této povinnosti pro určitý případ zproštěny. Povinnost zachovávati mlčenlivost o těchto věcech trvá i po skončení této funkce;

d) nejsou oprávněny svěřiti provedení úkonů, jimiž byly pověřeny, jiným osobám;

e) zdrží se výkonu své funkce, jsou-li podjaty z důvodů uvedených v § 11 vl. nař. č. 8/1928 Sb.;

f) při výkonu své funkce nesmí přijímati dary od třetích osob;

g) odpovídají za škodu, kterou způsobí svým zaviněním, nedostatkem potřebných odborných znalostí a vědomostí (§ 1299 obč. zák.) nebo překročením uděleného zmocnění.

8. Tato vyhláška nabývá účinnosti prvého dne po uveřejnění v Úředním listě, na Slovensku prvého dne po uveřejnění v Úředním věstníku (Úradnom vestníku).

Ministr techniky:

Ing. Jan Kopecký v. r.

411.

Vyhláška nejvyššího úřadu cenového

ze dne 23. dubna 1947

o cenách mléka pro děti do 6 let a pro těhotné ženy.

Se zřetelem k usnesení vlády ze dne 15. dubna 1947 o odběru mléka pro děti do 6 let a těhotné ženy stanoví nejvyšší úřad cenový v dohodě s ministerstvem sociální péče a ministerstvem výživy podle § 2, odst. 1 vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového toto:

§ 1.

Ceny stanovené touto vyhláškou platí pouze pro mléko, které se vydává na lístky na mléko pro děti do 6 let.

§ 2.

(1) Nejvyšší spotřebitelské ceny mléka uvedeného v § 1 jsou:

a) mléko o tučnosti nejméně 2.5% v konvích za ¾ litru . . . . . Kčs 2.20
(za 1 litr Kčs 2.93)

b) mléko o tučnosti nejméně 2.5% v plombovaných lahvích, za 1 litr v Praze a v Brně . . . . . Kčs 3.40
v ostatních místech . . . . . Kčs 3.20

c) syrové plné mléko při odběru od zemědělce nebo malorozdělovače za ¾ litru . . . . . Kčs 2.65
(za 1 litr Kčs 3.53).

(2) Nejvyšší ceny mléka uvedeného v § 1 dodávaného mlékárnou přímo velkospotřebiteli (při denním odběru 25 listrů a více) jsou:

a) mléko o tučnosti nejméně 2.5% v konvích za 1 litr Kčs 2.73

b) mléko o tučnosti nejméně 2.5% v plombovaných lahvích za 1 litr v Praze a v Brně . . . . . Kčs 3.23
v ostatních místech . . . . . Kčs 3.03

(3) Nejvyšší cena syrového plného mléka, uvedeného v § 1, které odebírá velkospotřebitel přímo od zemědělce, za 1 litr Kčs 3.03.

(4) Ceny mléka o tučnosti nejméně 2.5% se zde rozumějí za mléko, které bylo mlékárnou řádně ošetřeno.

§ 3.

(1) Nejvyšší nákupní ceny mléka (§ 1) pro malorozdělovače jsou:

a) mléko o tučnosti nejméně 2.5% v konvích, za 1 litr Kčs 2.53

b) mléko o tučnosti nejméně 2.5% v plombovaných lahvích, za 1 litr v Praze a v Brně . . . . . Kčs 3.03
v ostatních místech . . . . . Kčs 2.83

c) syrové plné mléko u výrobce mléka nebo u místní sběrny, za 1 litr . . . . . Kčs 3.03

(2) Ceny mléka (§ 1), které prodává mlékárna malorozdělovači, se rozumějí franko prodejna malorozdělovače, i s daní z obratu. Malorozdělovač je povinen vrátit mlékárně prázdné konve řádně vyčištěné (čistou vodou vypláchnuté).

(3) Ceny syrového plného mléka (§ 1), které odebírá podle platných předpisů od zemědělce malorozdělovač nebo spotřebitel (velkospotřebitel), se rozumějí franko výrobce mléka nebo místní sběrna, bez nádob.

(4) Při prodeji mléka (§ 1) v lahvích jsou malorozdělovači povinni účtovat kupujícímu za každou odebranou a neporušenou láhev Kčs 4.— jako zálohu. Na každou zálohu vydají prodejny mléka zálohovou známku. Zálohu obdrží kupující zpět při vrácení čisté a neporušené láhve a zálohové známky.

§ 4.

Úhrada cenových rozdílů mlékárnám a zemědělcům za mléko prodané podle této vyhlášky na lístky na mléko pro děti do 6 let se poskytne podle směrnic, které vydá ministerstvo výživy v dohodě s ministerstvem sociální péče, financí a nejvyšším úřadem cenovým.

§ 5.

Přestupky této vyhlášky se trestají podle části čtvrté vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového a podle předpisů toto nařízení měnících nebo doplňujících.

§ 6.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. května 1947.

Za předsedu nejvyššího úřadu cenového:

Dr. Maur v. r.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra v Praze. — Šéfredaktor odb. rada Antonín Rumpl. — Odpovědný redaktor Karel Hellebrand. — Tiskne Státní tiskárna v Praze III., Karmelitská ul. č. 6. — Předplatné společně pro I. a II. díl: na měsíc 65 Kčs, na čtvrt roku 195 Kčs, na půl roku 390 Kčs, na celý rok 780 Kčs včetně poštovného. — Předplatné pouze pro I. díl: na celý rok 420 Kčs. Předpláceti lze na dobu nejméně jednoho měsíce. — Zrušení předplatného se uznává jen ku konci měsíce na včasnou písemnou výpověď. — Obce (místní národní výbory, místní správní komise) platí za oba díly při přímém povinném odběru snížené roční předplatné 600 Kčs. — Reklamace se uznávají jen dojdou-li do 8 dnů po vyd. rekl. čísla. — Účet poštovní spořitelny č. 42.769×2. — Novinová sazba povolena ředitelstvím pošt a telegrafů č. 128.500/VII-1946. — Dohlédací pošt. úřad Praha 25.